

Хірургічні методи лікування бронхолегеневих гнійно-запальних ускладнень унаслідок перенесеної коронавірусної інфекції

Опанасенко М.С., Конік Б.М., Білоконь С.М., Терешкович О.В., Шалагай С.М., Леванда Л.І., Калениченко М.І., Лисенко В.І., Шамрай М.Ю.

ДУ «Національний інститут фтизіатрії і пульмонології ім. Ф.Г. Яновського НАМН України», м. Київ, Україна

Обґрунтування. Коронавірусна хвороба – 2019 (COVID-19) – це гостре інфекційне респіраторне захворювання, спричинене новим типом коронавірусу. Найчастішими проявами ускладненого перебігу SARS-CoV-2 є бронхолегеневі.

Мета. Ознайомити лікарів різного профілю з оперативними методами лікування бронхолегеневих гнійно-запальних ускладнень унаслідок коронавірусної інфекції.

Матеріали та методи. Від початку пандемії COVID-19 на базі клінічного відділення хірургічного лікування туберкульозу та неспецифічних захворювань легень, ускладнених гнійно-септичними інфекціями, ДУ «Національний інститут фтизіатрії і пульмонології ім. Ф.Г. Яновського НАМН України»

було проліковано 70 хворих, з яких у 39 (55,7 %) зафіксовано різні бронхолегеневі гнійно-запальні ускладнення, спричинені SARS-CoV-2.

Результати та їх обговорення. Розподіл за нозологією був таким. Емпієма плеври: з бронхіальною норицею – 12 (30,8 %), без бронхіальної нориці – 6 (15,3 %). Неспецифічний випітний плеврит – 8 (20,7 %), абсцедувальна пневмонія – 6 (15,3 %), абсцес легені (в тому числі множинний) – 7 (18 %). Усього було 39 хворих (100 %). Згідно з указаними даними найчастішим бактеріальним ускладненням із боку органів дихання була емпієма плеври – 18 (46,1 %) випадків, з яких у 12 (66,7 %) хворих на етапі госпіталізації

■ ТЕЗИ КОНФЕРЕНЦІЇ

наявна бронхоплевральна нориця. При вивченні рентгенологічного архіву встановлено зв'язок емпієми плеври з деструктивною бактеріальною постковідною пневмонією. У 16 (88,8 %) хворих порожнини розпаду залишалися при госпіталізації до інституту, й лише у 2 (11,2 %) спостерігалася ізольована емпієма плеври. У 17 (94,4 %) хворих з емпіємою було проведено VATS-санацію плевральної порожнини з полідренуванням. В 1 (5,6 %) випадку через край тяжкий стан хворого проводилося лише дронування обох плевральних порожнин (випадок закінчився летально). Ще в 1 випадку після проведення двох санаційних VATS плевральної порожнини було виконано бронхоблокацію верхньочасткового та проміжного бронхів правої легені з наступною активною аспірацією. У 8 (20,5 %) хворих після

перенесеної коронавірусної інфекції проведено VATS-санацію та діагностовано неспецифічний випітний плеврит. У 3 випадках (1,17 %) проведено сублобарну резекцію легені внаслідок хронічного абсцесу постковідного генезу. Ефективність лікування становила 99,6 %. Летальність у зазначеній підгрупі дорівнювала 0,39 % (1 пацієнт).

Висновки. Хірургічне лікування вищеописаних ускладнень є найефективнішим методом. Призначення пролонгованої антитромботичної й антибактеріальної терапії в післяопераційному періоді сприяє повному одужанню цієї категорії хворих. Своєчасна діагностика лікарями терапевтичного профілю бронхолегеневих ускладнень унаслідок COVID-19 дає хворим змогу отримати висококваліфіковану допомогу в профільному закладі.